

יוסף ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "החסד יוסף ורחל" (בהשתתפות כולל "יוני המעלה")
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

מתפלל

שבת ו' תשרי ה-תשפ"ג
 פרשה: **וילך**
 הפטרה: **שובה ישראל**
יום הליפורים ביום רביעי
- התחלת הצום - יום
שלישי בשעה 18:12,
סיום הצום - ביום רביעי
בשעה: 18:34, לפי
ר"ת בשעה: 19:32

הדלקת נרות - 18:06
צאת השבת - 18:57
ר"ת: 19:38

הדלקת נרות בשבת הבאה **17:57**

האזינו	וילך
עמוד השחר: 5:24	5:29
זמן טלית: 5:31	5:36
זריחה: 6:35	6:39
צלות: 12:31	12:28
מנחה גדולה: 13:00	12:57
שקיעה: 18:26	18:17

"ומודה ועוזב ירוחם"
 המתודה צריך שיחזור בו מחטאו, ואם אינו חוזר בו, דומה לאדם שטובל ושרץ בידו, שאפילו יטבול בכל מים שבעולם, לא מועיל לו, ואם יניח השרץ מידו, טובל בארבעים סאה ונטהר, כמו שנאמר "ומודה ועוזב ירוחם".

העלון לרפואת חמי וחמולי שלום בר שמחה ומרים בת רחל מנשה בר דוד ומנוחיה מרת אחותי דינה בת רחל הרובה להקדיש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

בזכות בעלי תשובה - מתרבה האהבה לכל ישראל
 נמצא שבעלי תשובה דומים לבן הקטן של המלך, אשר בהכנסו אל אביו הוא מעורר את רחמיו. ואכן הרמב"ם מכנה את בעלי התשובה בשם אהובים ונחמדים ומדובקים בשכינה. ומטעם זה יחיד שעשה תשובה, מוחלים בזכותו לכל העולם כמו שנאמר "ארפא משונתם אוהבם נדבה". ולכן נקראת האהבה לכולם נדבה, לפי שהיא לכולם בתורת התגברות מידת האהבה לחזור בתשובה. וזהו פירושו "במקום שבעלי תשובה עומדין", דהיינו מקום העמידה שלהם בהתקרבות הגדולה על ידי התשובה. וכן אמרו: "גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד", גם כן מצד ההתקרבות.

עתה נבין היטב את דברי המשנה. אכן "אשריכם ישראל לפני מי אתם מיטתרים ומי מטהר אתכם". שהרי אמנם מצאנו תשובה גם אצל אומות העולם, כמו אצל אנשי נינוה למשל. אך בכל זאת ישנו הבדל בין תשובתם לתשובת ישראל. תשובת אומות העולם אין בה אלא ויתור על העונש, וגם אם הוא מועיל אף לתיקון נפשם, מכל מקום אין בה עקירת החטא מהמציאות. עקירה כזו יכולה להעשות באמור אך ורק על ידי הקדוש ברוך הוא, ורק ישראל זכו לאושר זה. וזהו "אשריכם ישראל - מי מיטהר אתכם".

החביבות היתירה שבעלי תשובה לה זוכים, נובעת מכח התכונה שכל אחד חס על מעשי ידיו. כמו כן כלפי אדם שטרחו הרבה עבורו, מורגשת אהבה יתירה. ככל שתגדל הטרחו וירבה העמל, כן תגדל האהבה אליו. כך אמר גם הקדוש ברוך הוא ליונא הנביא: "אתה חסת על הקיקון אשר לא עמלת בו ולא נידלתו, ואני לא אחוס על נינה העיר הגדולה". כי אצל הקדוש ברוך הוא נאמר "ורחמיו על כל מעשיו", וככל שייגדל חסדו ויהא צורך בהנהגות יותר עליונות, כן תגדל ההתקרבות והאהבה. לגבי בניים ישנו הבדל באהבת האב, בין אם הוא מגדלם בעצמו לבין אם הוא שוכר עבורם אומנת. הוא הדין כאשר לבעלי תשובה שנוקקו לשיא החסד כדי לעקור מן המציאות את עברם הרע. עקירה זו תתכן אלא על ידי הבורא בעצמו, לפיכך גם גדולה אהבת ה' וקרבנות אליהם.

העלון לע"ג
 דודי דוד פרץ בר איזיה ז"ל שנלב"ע י"ב תשרי
 תשפ"ג. כ.ה.

כתובה ורחמייה אברהם אלתר

שתיקה. הדיין מתכנס בתוך עצמו, מה שגודם לאלישע להרהר שמא ואולי הפריז בדבריו והכביד על בן שיחו.

דקות ארוכות חולפות עד שהוא מבין כי שגה בהערכתו. שכן עיניו של הדיין מצטטפות, אנחה עמוקה משתחררת מקרבו, והוא זוקף מעט את ראשו ופותח בוודיו אישי.

"בחודש הבא אני פורש לגמלאות מבית הדין בו אני מכהן כדיין מזה עשרים וחמש שנה", יוצאות המילים מפיו מתון מתון, "אבל לא תמיד הייתי ככה. "הפראק, המגבעת, הזקן", הוא מפרט, "זה לא מהבית. לא גדלתי ככה. אבא ואמא היו ניצולי שואה", מתנוצצת דמעה בעינו, "מבוגרים אומללים, שבורים ורצוצים, שחיו חיים מרוסקים. רוויי חלומות ביעותים. על ימי האופל ההם במחנות.

"בן יחיד הייתי, ילד תל-אביבי נטול דאגות, וגם נטול אמונה. אבא ואמא איבדו את האמונה שלהם שם, בין תאי הגזים לגדרות התיל המחושמלות. במצוקתם הנפשית. הם לא היו מסוגלים לחנך אותי לשום דבר. הם היו מלאי חרדה שמא אם יעירו לי במשהו, אעלם להם לנצח. כמו יוס'לה וגיט'לה שלהם, שהיו ואינם. ואני, שבסך הכל הייתי ילד. ניצלתי זאת עד תום.

"מבית הספר. נעדרתי באופן קבע, ועד מהרה התגלגלתי לרחובות, התחברתי לארחי פרחי בני גילי, ולא חלף זמן רב עד שמצאתי את עצמי. עוד לפני שמלאו לי שלוש עשרה שנה, שותף בחבורות פשע שחוללו מעשי קונדס מסמרי שיער".

"הייתי אז בערך בן חמש עשרה", משעין הדיין ראשו לאחור. עיניו עצומות למחצה. "סמוך לבית הורי היה מגרש כדורגל רחב ידיים. שהיה אהוב עלינו עד מאוד. אם לא היינו עסוקים במעשה פשע כלשהו. ניתן היה למצוא אותנו במגרש הכדורגל. רצים אחרי הכדור עד כלות הכוחות, עד טירוף הנשימה.

"לא היה אצלנו הבדל בין חול לשבת. להיפך, דווקא בשבתות, בשקט היחסי שהיה יורד על השכונה. היינו נהנים לשחק, לשאוג ולצוות. לא הפריעה לנו כלל העובדה שבסמוך למגרש הכדורגל עמד בית כנסת עתיק ורחב ידיים. לא הזיזו לנו ששאגות המשחק שלנו נמסכו ונמהלו בניגוני התפילה ובעניית הקדושה שבקעו מחלונות בית הכנסת. יכול להיות שאפילו נהנינו קצת מהתחרות הווקאלית ההיא שכפינו על המתפללים. מדי שבת בשבתה.

"זה היה ביום שבת. השעה הייתה עשר בבוקר, ואני בעטתי בכדור בעיטה חזקה, כמו שרק אני ידעתי לבעוט. הכדור עף ועף, ובדיוק באותו הרגע יצא הרב מבית הכנסת. הוא לא שם לב לכדור שמתקרב אליו בהדף אדיר, ועוד לפני שהספיק להפנות את מבטו פגע הכדור בראשו והעיף את המגבעת שלו לקרקע.

הודעות מרכז "Shulchan Aruch" פתוח בימים: א - ה פלא... 052-5079555
לוח שנה
 לידיעת הציבור אפשר לרכוש לוח שנה.
 כמו כן אפשר לרכוש לוח שנה בצורת טבלה על דפים בגודל A4.
 הרכישה אצל יובל פרטובי פל... 0505919251

העלון לרפואת והצלחת יוסי ביטון הבעלים של "אביזרי הגולן" וכל משפחתו ישלם ה' פעולו אמן

piko.net & more

"יום הכיפורים"

התענית היא סיוע גדול לשוב בתשובה. להחליש גופו ולשבור גאון לבו לסגף תאוותיו ולמרק חלבו ודמו. ואמר ר' אלעזר גדולה תענית יותר מן הצדקה שזה בגופו וזה בממונו. ולעולם ידמה אדם בנפשו שהוא בינוני שאם עשה מצוה אחת אשריו שהכריע את עצמו לכף זכות ואם עבר עבירה אחת אוי לו שהכריע את עצמו לכף חובה, ואז יהא זרזו לקיים מצוה אחת ויזהר מלעבור עבירה. אמרו רבותינו שהתשובה גורמת לאדם לחסות תחת כנפי השכינה. ועוד כי אפילו שנחתם על שום אדם גזר דין לרעה התשובה השלימה מכרעת אותו, שאמר ר' יוחנן גדולה תשובה שמכרעת גזר דינו של אדם ודבר זה הוא מרחמיו על כל מעשיו. תכלית חכמה היא תשובה ומעשים טובים שלא יהא אדם קורא ושונה ובוטט באביו ובאמו ובמי שהוא גדול ממנו בחכמה. ובשכר תשובה מרבים ימיו של אדם שאמר ר' יוחנן גדולה תשובה שמארכת ימיו ושנותיו של אדם. ואמר ר' גדולה תשובה שמביאה רפואה לעולם שנאמר שובו בנים שובבים וגו'. כל בן דעת כאשר רואה שקרב זמנו לבוא לדין על קצת ממונו, וכל שכן על גופו, לפני מלך בשר ודם, מתעורר מאוד ביום ובלילה ומחפש בדרךיו ושואל ומבקש עצה מכל יועץ שימצא, לומר לו כיצד ינצל מן הדין, על אחת כמה וכמה מה יש לו לעשות כשבא יום פקודתו ודינו מגופו ובניו וממונו לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא יודע כל תעלומות, שאין צריך לפניו לא עדים ולא ראיה, שהכל גלוי לו ואינו מועיל לפניו סניגור אחר בלתי תשובה ומעשים טובים - שיש לו לאדם לירא מאוד ולחפש בדרךיו ולשוב מחטאיו ולבקש עצה טובה מכל יודע דעת קודם הגיעו ליום הדין, כדי שיוכה בדינו. וביום הזה מראה הקדוש ברוך הוא שהוא מרחם על ישראל, כי ביום אחד בשנה שצוה להם להתענות אמר, שיתענגו קודם באכילה ושתיה, כדי לחזק גופם ויוכלו להתענות משל למלך שהיה

לן בן יחיד וגזר עליו להתענות יום אחד, וצוה לסעדו קודם באכילה ושתיה, כדי שיוכל לסבול התענית. ועוד לפי שבשבתות וימים טובים אנחנו קובעין סעודה לשמחה לשם שמים ולפי שאין אנו יכולים לקבוע סעודה ביום הכפורים, שהיום יום צום, נתחייבנו לקבועה מבערב יום הכפורים. ויש אומרים, שאם אדם קובע סעודתו בערב יום הצום הענוי גדול בצום ועל כן אמרו כל האוכל ושותה בתשיעי מעלה עליו כאלו התענה תשיעי ועשירי כלומר, שהתענית נעשה לו גדול, מפני שהורגל ליום שלפניו בעונג ונעשה לו כשני ימים בתענית. [מנורת המאור]

וכן כתב רבינו האר"י ז"ל לקבל קודם התפילה על עצמו אהבת ישראל והנה מצות אהבת ישראל הוא עולה כמעט על כל המצוות החשובות הסגוליות, והיא סגולה גדולה ונפלאה בלי שעור לזכות לטהרת הנפש ולכפרת עוונות ולכלול עצמו בשורש ולתקן נפשו שלא יצטרך להתגלגל ולהמשיך כל מיני השפעות בעולם. ואמרו רז"ל הדין את חברו לכף זכות דנים אותו לזכות מן השמים שאין דנין את האדם בשמים עד שידנין את חברו מקודם, שיאמר: כך וכך עונש מגיע לזה בשביל זה, אז בו השעה דנין אותו כך חס ושלום. ועוד כתב בספר "קול ששון": והנה תקון גדול שאין ערך ומעלה כמותו להנצל מעונש הגלגול הוא שאחר שיעשה תשובה ראויה על עוונותיו יזהר בברכות הנהנין שיברך על כל מאכליו פרות מים לחם ובשר בכונה ואז הוא מתקן כל הניצוצות והנשמות שבאו מגולגלים באותם מאכלים ובכונתו בברכה מעלה את אותם ניצוצין ונשמות מגולגלות למדרגתם ומתקנם ולכך מדה כנגד מדה כשם שהוא תקן נשמות רבות מגולגלות ומעונות בענוי וצער על ידי ברכתו שברך בכונה ובברכה הראויה, כן ישולם לו שינצל מדין הגלגול אפילו שנתחייב גלגול על רוע מעלליו. ושובה ישראל!

לילות ליל פסח

דיני עונג שבת וכבוד שבת, וההכנות לקראת שבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

תקנה נגד הפקעת שערים

וכל זה אינו אלא כשמוכרי הדגים מפקיעים את השערים מחמת שרירות לבם, וידיעתם שהיהודים מוכנים לשלם מחיר יקר עבור מצות עונג שבת, אבל אם התייקר מחיר הדגים מחמת שיש להם הוצאות מרובות, או מחמת שישינה עליית מחירים גם בשאר מוצרים מחמת שינוי שער המטבע באותה מדינה, וכיוצא בזה, אין לתקן התקנה הנ"ל שלא לקנות דגים לשבת.

ואם עשו תקנה שלא לאכול דגים מחמת מפקיעי שערים, ואחד קנה דגים קודם התקנה, מותר לו לאכול דגים אלו בשבת.

וכן אם עשו תקנה בעיר אחת, ואיש אחד קנה דגים בעיר אחרת שלא היתה שם תקנה, והביאם לעיר שיש שם תקנה שלא לקנות דגים, מותר לו לאוכלם בשבת.

ובמקום שהתקינו תקנה שלא לקנות דגים מחמת מפקיעי שערים, אסור לקנות דגים אפילו אם שולח גוי לקנות לו ואין המוכר יודע שקונה הדגים לצורך ישראל. אבל אם מוכר הדגים נותן לו דגים במתנה, מותר לו לאוכלם בשבת, אלא אם כן תיקנו בפירוש שאסור גם לקבל הדגים במתנה.

ללוות ברבית לצורך סעודות שבת

י. מותר ללוות ברבית דרבנן לצורך סעודות שבת ומצות עונג שבת, מפני שבמקום מצוה לא גזרו חכמים. וכל שכן שיש להקל ללוות מגוי ברבית, או ללוות מישראל ברבית באופן שאין בו איסור רבית כלל. אבל אין ללוות ברבית דאורייתא לצורך סעודות שבת או מצות עונג שבת.

שלחו לו מאכל מיוחד לצורך שבת

יח. מי ששלחו לו מאכל מיוחד לצורך שבת, נכון שיאכלנו בשבת ולא ישאירנו לימות החול, שהרי השולח לא שלח לו אותו מאכל אלא על דעת שיאכלנו בשבת. ומכל מקום אם לא אכלו בשבת, וחושש שמא יתקלקל אם לא יאכלנו בחול, רשאי לאוכלו בחול.

יט. ראוי שלא ילך יחף בשבת, מפני שמבטל במקצת מעונג שבת. ואף על פי שגם בימות החול אין ללכת יחף, (וכמו שנתבאר לעיל בסוף סימן ב'), מכל מקום בשבת יש להזהר בזה גם באופן שיש להקל בזה בימות החול, כגון בתוך ביתו.

לחן ליל פסח

זמן כל נדרדי

בבית מדרשם של משבילים, אחרי תפילת נעילה של יום הכיפורים, דפק הגבאי על הבמה בחוזקה והכריז בקול:

תפילת כל נדרדי ביום הכיפורים הבא, תתקיים בשעה שש בערב בריוק.

לשאלת התמיהה של רבים מהקהל, הסביר הגבאי ואמר:

פשוט מאוד יש באן רבים שלא יבואו עוד לבית הכנסת עד יום הכיפורים הבא, ומזן הראוי שידעו באיזו שעה יתפללו כל נדרדי בשנה הבאה..